

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

przy udziale Prokuratora : -

po rozpoznaniu w dniach 27 czerwca 2017r., 13 października 2017r., 6 kwietnia 2018r., sprawy karnej

A. D.- s. R. i W. z domu W., ur. (...) w G., zamieszkałego w G., przy ul. (...), PESEL (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że

I - w dniu 4 czerwca 2015 r. w G. w okolicy ul. (...) przyjął od dwóch n/n mężczyzn parasol przeciwsłoneczny firmy (...) koloru białoczerwonego z logo marki o wartości 1000 zł, a następnie przy ul. (...) zbył go J. C. za kwotę 400 zł, przy czym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego

tj. o czyn z art. 292 § 1kk

II - w okresie od 10 czerwca 2015 r. do 16 lipca 2015 r. w G. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu mieszkalnego, po uprzednim wybiciu szyby w oknie i wypchnięciu okna prowadzącego do kotłowni, a następnie wyważeniu tam okna prowadzącego do budynku mieszkalnego po czym zabrał w celu przywłaszczenia z pomieszczenia gospodarczego mienie w postaci: 2 pił łańcuchowych elektrycznych z prowadnicami produkcji polskiej i rosyjskiej jednej koloru zielonego a drugiej koloru niebieskiego, piły tarczowej elektrycznej, kompletu palników do butli acetylenowej - 8 szt., wiertarki elektrycznej marki P., wiertarki ręcznej elektrycznej koloru żółtego, wiertarki przedwojennej marki S. w aluminiowej obudowie, wkrętarki marki L. (...) (...) z akumulatorem koloru siwego, kluczy różnych oczkowych i płaskich – kilkanaście szt., wędki teleskopowej z włókna węglowego z kołowrotkiem w futerale, reduktora od palnika butli gazowej z zegarami, pompy wodnej elektrycznej, kabli elektrycznych 3 żyłowych białych około 150 m w kawałkach po 7 i 10m, nożyc do cięcia drutu, nowego lustra łazienkowego produkcji hiszpańskiej, 2 małych szlifierek kątowych, dużej szlifiarki kątovej (...), spawarki elektrycznej transformatorowej, z pomieszczenia strychowego po uprzednim wyłamaniu drzwiczek zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: 2 rowerów górskich, jednej damki koloru czerwonego, a drugi koloru brązowego z przerezkami marki S., z pomieszczenia kotłowni zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: drugiej pompy wodnej elektrycznej, z pomieszczeń mieszkalnych domu zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: wiatrówki, palnika gazowego do cięcia marki G., 2 par rękawiczek gumowych nowych butów typu gumowce marki D. wzmocnionych blachami, nowych butów trzewików spawalniczych marki S., 2 bluz roboczych koloru pomarańczowego z napisem (...), prostownicy do włosów, końcówek do palników, depilatora marki P., miksera marki K., 2 banknotów o nominale 100 K. Czechosłowackich, bilonu w słoiku, pary kolczyków pozłacanych, zegarka marki C. z czarnym cyferblatem i bransoletką metalową, aparatu fotograficznego na klisze, koszulki koloru czarnego marki B., przenośnego zestawu-telewizora z DVD marki A. z torbą, anteną, akumulatorem, pilotem, anteną i ładowarką samochodową, suszarki elektrycznej do włosów, alkomatu, drewnianych sztućców taczki metalowej, 2 telefonów komórkowych jeden model N. (...), a drugi starszy model, laptopa marki D. (...) cali, 2 widelców srebrnych z XIX wieku, bagnetu wojskowego z 1956r., grzejnika aluminiowego, 2 kompletów wiertel

produkcji hiszpańskiej, zegarka marki M., zaworów kulowych 1/2 cala – 6 szt. okularów przeciwsłoneczne marki R.-Ban, 2 butelek wina marki R. o pojemności 0,7l, 10 szt. mopów produkcji hiszpańskiej, walizki koloru granatowego, torby koloru granatowo- czerwonego, kurtki roboczej z napisem (...), papierošnicy skórzanej z zapalniczką, biżuterii damskiej różnego rodzaju, klucza szwedzkiego, klucza nasadowego, śrubokrętów - 7 szt., ekranu (...) marki S., 2 par damskich butów skórzanych i kompletu akcesoriów kuchennych, powodując straty na sumę łączną 16.468 zł na szkodę L. S., przy czym odzyskano mienie o wartości 3.841 zł.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

ORZEKA

1. uznaje oskarżonego **A. D.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie pierwszym aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 292 § 1kk i za to na podstawie art. 292§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. uznaje oskarżonego **A. D.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie drugim aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 85§1 kk i 86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych wymierzonych w punktach pierwszym i drugim wyroku, wymierza oskarżonemu karę łączną 1 roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii (...). R. S. kwotę (...) (tysiąc osiem) złotych plus podatek VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
5. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania , którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygnatura akt II K 1162/15

UZASADNIENIE

J. W. prowadził bar przy ul. (...) w G.. W dniu 3 czerwca 2015 r. przedstawiciel firmy (...) przywiózł mu duży parasol przeciwsłoneczny z logo firmy, który miał być ustawiony w barze przez okres letni. J. W. zawarł umowę użyczenia tego parasola. Następnego dnia około godziny 20 - stej zauważył on, że parasola nie ma. Poprosił pracowników ochrony pobliskiego marketu budowlanego o sprawdzenie monitoringu. Okazało się, że o godzinie 15.47 kamery monitoringu zarejestrowały dwie osoby niosące przedmiotowy parasol w kierunku ul. (...). Pracownicy ochrony nie rozpoznali tych osób, nie zdołali oni także zabezpieczyć nagrania.

dowody: zeznania J. W. k. 215, zeznania A. B. k. 215v;

Tego samego dnia A. D. przyszedł z przedmiotowym parasolem do domu J. C.. Od jego syna miał wiedzę, że mężczyzna ten zajmuje się handlem. A. D. zaproponował J. C. sprzedaż parasola za kwotę 800 zł. Zapewniał, że nabył go legalnie w zw. z likwidacją baru. Ostatecznie parasol został nabyty przez J. C. za kwotę 400 zł. Postawił on go na swoim straganie owocowo – warzywnym w okolicach szpitala w G..

dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 30, zeznania J. C. k. 147- 148, 150v- 151, 217v, umowa kupna parasola k. 5;

W drugiej połowie czerwca 2015 r. J. W. będąc pod szpitalem w G. zauważył przy straganie owocowo – warzywnym parasol podobny do tego, który został mu skradziony. Poprosił on przedstawiciela firmy (...) o zweryfikowanie czy to ten sam parasol, który został mu skradziony. A. B. po numerze widniejącym na parasolu stwierdził, że jest to ten sam parasol, który został przekazany J. W.. Mężczyźni udali się na policję w celu pomocy w odzyskaniu parasola. Posiadacz

parasola J. C. tłumaczył, że nabył on go na podstawie umowy kupna – sprzedaży. Ostatecznie parasol został zwrócony J. W..

dowody: zeznania J. W. k. 215, A. B. k. 215v, J. C. k. 217v, protokół zatrzymania rzeczy k.3-4, protokół oględzin k. 7 - 9 ;

A. D. i A. R. (1) byli wieloletnimi znajomymi. Od czasu do czasu spotykali się ze sobą. Pomiędzy majem i czerwcem 2015r. A. R. (1) odwiedził A. D. i opowiedział mu o swojej sytuacji rodzinnej. Żalił się, że jego wujek L. S., któremu babcia przepisała dom przy ulicy (...) w G. z pominięciem pozostałych dzieci nie zajmuje się nią i przebywa na stałe w Hiszpanii w zw. z czym pozostałe dzieci babci na zmianę biorą ją do siebie żeby się nią opiekować, a dom stoi pusty. A. R. (1) był zły na wujka, powiedział, że chce on oddać babcię do domu starców i dlatego dobrze by było jakby coś mu się przytrafiło, to miałby nauczkę.

dowód: zeznania A. R. (1) k. 181;

Pomiędzy 10 czerwca a 16 lipca A. D. udał się do domu L. i J. S. przy ul. (...) w G. gdzie po wybiciu szyby w oknie kotłowni, a następnie po wypchnięciu tego okna wszedł do kotłowni, a będąc tam wyważył okno prowadzące do budynku mieszkalnego skąd zabrał: z pomieszczenia gospodarczego mienie w postaci: 2 pił łańcuchowych elektrycznych z prowadnicami produkcji polskiej i rosyjskiej jednej koloru zielonego a drugiej koloru niebieskiego, piły tarczowej elektrycznej, kompletu palników do butli acetylenowej - 8 szt., wiertarki elektrycznej marki P., wiertarki ręcznej elektrycznej koloru żółtego, wiertarki przedwojennej marki S. w aluminiowej obudowie, wkrętarki marki L. (...) (...) z akumulatorem koloru siwego, kluczy różnych oczkowych i płaskich – kilkanaście szt., wędki teleskopowej z włókna węglowego z kołowrotkiem w futerale, reduktora od palnika butli gazowej z zegarami, pompy wodnej elektrycznej, kabli elektrycznych 3 żyłowych białych około 150 m w kawałkach po 7 i 10m, nożyc do cięcia drutu, nowego lustra łazienkowego produkcji hiszpańskiej, 2 małych szlifierek kątowych, dużej szlifiarki kątovej (...), spawarki elektrycznej transformatorowej, z pomieszczenia strychowego po uprzednim wyłamaniu drzwiczek zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: 2 rowerów górskich, jednej damki koloru czerwonego, a drugi koloru brązowego z przerzutkami marki S., z pomieszczenia kotłowni zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: drugiej pompy wodnej elektrycznej, z pomieszczeń mieszkalnych domu zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: wiatrówki, palnika gazowego do cięcia marki G., 2 par rękawiczek gumowych nowych butów typu gumowce marki D. wzmocnionych blachami, nowych butów trzewików spawalniczych marki S., 2 bluz roboczych koloru pomarańczowego z napisem (...), prostownicy do włosów, końcówek do palników, depilatora marki P., miksera marki K., 2 banknotów o nominale 100 K. Czechosłowackich, bilonu w słoiku, pary kolczyków połączonych, zegarka marki C. z czarnym cyferblatem i bransoletką metalową, aparatu fotograficznego na klisze, koszulki koloru czarnego marki B., przenośnego zestawu-telewizora z DVD marki A. z torbą, anteną, akumulatorem, pilotem, anteną i ładowarką samochodową, suszarki elektrycznej do włosów, alkomatu, drewnianych sztucców taczki metalowej, 2 telefonów komórkowych jeden model N. (...), a drugi starszy model, laptopa marki D. (...) cali, 2 widelców srebrnych z XIX wieku, bagnetu wojskowego z 1956r., grzejnika aluminiowego, 2 kompletów wiertel produkcji hiszpańskiej, zegarka marki M., zaworów kulowych 1/2 cala – 6 szt. okularów przeciwsłoneczne marki R.- Ban, 2 butelek wina marki R. o pojemności 0,7l, 10 szt. mopów produkcji hiszpańskiej, walizki koloru granatowego, torby koloru granatowo-czerwonego, kurtki roboczej z napisem (...), papierośnicy skórzanej z zapalniczką, biżuterii damskiej różnego rodzaju, klucza szwedzkiego, klucza nasadowego, śrubokrętów - 7 szt., ekranu (...) marki S., 2 par damskich butów skórzanych i kompletu akcesoriów kuchennych.

dowody: zeznania L. S. k. 162-162, 172v-173, zeznania J. S. k. 164-167, 173-174, zeznania A. R. (1) k. 181-182, zeznania K. S. k. 171, protokół oględzin k. 12 – 13, protokół przeszukania k. 14 – 17, protokół oględzin k. 38 – 62, opinia z zakresu badań traseologicznych k.74 – 80, opinia z zakresu badań osmologicznych k. 101 - 104;

Kiedy matka A. R. (1) poinformowała go o włamaniu ten wyraził przekonanie, że mógł to zrobić A. D.. Z tego powodu jeszcze tego samego dnia udał się do niego. Na miejscu poza A. D. zastał jeszcze K. S. i P. C.. Wszyscy byli w garażu. Tam A. R. (1) zauważył wiele rzeczy, które były własnością jego wujka L. S. m.in. wiatrówkę i torbę podróżną. A. R. (1)

poprosił A. D. o rozmowę na osobności. Powiedział mu, że wie, iż był on u jego wujka. A. D. potwierdził to i zaczął się śmiać. A. R. (1) wrócił do domu. Obawiał się, że może zostać posądzony o współudział we włamaniu do domu L. S..

dowody: zeznania A. R. (1) k. 181- 182, K. B. (1) k. 201v, 225;

Matka A. R. (1) poinformowała go również, że było włamanie do tej części domu będącego własnością L. S., w której mieszkała babcia ale najprawdopodobniej nic nie zginęło. W związku z tym A. R. (1) ponownie odwiedził A. D.. A. D. potwierdził, że to on wszedł do mieszkania babci A. R. (1) i śmiał się z tego. Nie mówił czy zabrał coś stamtąd. A. R. (1) będąc u A. D. zauważył laptop marki D., który należał do jego wujka. Po uruchomieniu go zobaczył tam swoje zdjęcia z wesela. A. R. (1) zdenerwowany tą sytuacją powiedział A. D. żeby znalazł sobie prace zamiast okradać jego rodzinę. Gdy A. R. (1) odjeżdżał do domu to A. D. zapytał się go jeszcze czy wie jak rozłożyć pompę, która stała przed garażem. A. R. (1) od razu rozpoznał tą pompę jako własność swojego wujka L. S.. Nic jednak nie odpowiedział tylko się zaśmiał i wyszedł.

dowód: zeznania A. R. (1) k. 182;

A. D. (...) jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie gimnazjalne, nie ma wyuczonego zawodu, utrzymuje się z prac dorywczych, w utrzymaniu pomaga mu matka. W przeszłości był karany sądownie.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.149v, karta karna k. 179, odpis wyroku k. 37;

A. D. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia postawionych mu zarzutów i w zakresie zarzutu kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w G. wyjaśnił, że rzeczy, które zostały znalezione u niego w mieszkaniu przez policjantów znalazł w sadzie niedaleko swojego domu około 10 lipca 2015 r. Leżały one pod drzewem spakowane w walizkę i torbę. Zabrał te rzeczy ponieważ myślał, że ktoś je wyrzucił. Nie potrzebował sprzedawać tych rzeczy ponieważ w lipcu 2015 r. wygrał na automatach kwotę około 3 tys. zł i miał pieniądze na własne utrzymanie. Oskarżony wyjaśnił również, że buty marki N. nie są jego własnością, były one w walizce, którą znalazł w sadzie, konsolę zakupił w lombardzie przy ul. (...) w G., zapalniczkę i papierosy też kupił ale nie pamięta gdzie, pistolet pneumatyczny C31 wraz z kaburą kupił w markecie B. M. na dowód czego załączył paragon. Dodał też, że w czasie gdy miło miejsce włamanie miał u siebie laptopa pożyczonego od koleżanki. Być może tego laptopa widział A., nie mniej jednak nigdy nie rozmawiał z nim na temat włamania. Odnośnie sprzedaży parasola firmy (...) wyjaśnił, że 4 czerwca 2015 r. w okolicy „czarnej drogi” spotkał dwóch mężczyzn, którzy siedzieli pod drzewem i pili alkohol. Obok niech leżał parasol firmy (...) ci zaoferowali mu kupno tego parasola, gdy odmówił dali mu go za darmo i jeden z nich za 5 zł dodatkowo pomógł mu przenieść ten parasol pod teren byłych zakładów (...). A. D. nie pytał mężczyzn skąd mają ten parasol gdyż go to nie interesowało. Z parasolem udał się do miejsca zamieszkania J. C., gdyż od jego syna P. wiedział, że handluje on na giełdzie owocami i warzywami więc mógłby być zainteresowany zakupem parasola. Po zapewnieniu C. o tym, że parasol stanowi jego własność podpisał z nim umowę sprzedaży. Za parasol otrzymał kwotę 400 zł. Dopiero później od znajomych dowiedział się, że sprzedał kradziony parasol.

Na rozprawie oskarżony podtrzymał swoje wyjaśnienia odnośnie kradzieży parasola, wskazując, że mężczyznom, którzy mu go dali dał za niego na wino i pokreślił, że miał prawo przypuszczać, że nie pochodzi z kradzieży. Dodał też, że powiedział J. C., że parasol ma od kolegi, który zlikwidował bar w B.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 27,30,33, 93-93v, 99-100, 149v-150, 150v, 214v)

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego **A. D.** odnośnie pierwszego z postawionych mu zarzutów Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować je w zakresie w jakim oskarżony wskazał, że nabył on przedmiotowy parasol za symboliczną kwotę od przygodnie spotkanych mężczyzn bowiem brak było w tym zakresie dowodów przeciwnych. Nie mniej jednak zważywszy na opisane przez samego oskarżonego okoliczności nabycia tego parasola, tj. to że był to parasol nowy, duży (o wysokości 3 m i rozpiętości 5 m), którego wartość sam oskarżony ocenił na co najmniej (...)zł - skoro za taka właśnie kwotę zaproponował jego kupno J. C. (co wynika z uznanych za wiarygodne zeznań w/wym. świadka), Sąd nie dał mu wiary odnośnie tego, że sądził on iż osoby od których nabył on przedmiotowy parasol uzyskały go legalnie. Świadczy

o tym chociażby to, że A. D. nie powiedział J. C. w jaki faktycznie sposób uzyskał ten parasol lecz przedstawił mu wymyśloną przez siebie historię mającą utwierdzić J. C. w przekonaniu, że nabył go legalnie. Przecież gdyby faktycznie okoliczności w jakich wszedł w posiadanie parasola - które podał w swoich wyjaśnieniach - w jego własnej ocenie nie pozwalały na powzięcie przypuszczeń co do przestępnego pochodzenia tego przedmiotu, to nie miałby żadnych powodów aby przedstawiać J. C. nieprawdziwą, wymyśloną przez siebie wersję odnośnie tego w jaki sposób wszedł w posiadanie przedmiotowego parasola.

Jako całkowicie niewiarygodne jawiły się wyjaśnienia oskarżonego **A. D.** odnośnie drugiego z postawionych mu zarzutów. W tym zakresie sąd oparł się na uznanych za wiarygodne zeznaniach **A. R. (1)** i **K. S.**, które złożyli oni w postępowaniu przygotowawczym. Wskazani świadkowie składając zeznania w sposób swobodny i niczym nie wymuszony przywołali okoliczności wskazujące na to, że A. D. dokonał włamania do domu przy ul. (...) w G.. Wskazali, że wiedzieli o powyższym zarówno z informacji uzyskanych od oskarżonego jak i z własnych obserwacji. Zeznania tych świadków znajdują pełne oparcie we wnioskach płynących z opinii z zakresu badań osmologicznych, z których wynika, że istnieje zgodność zapachowa kurtki i bluzy należących do oskarżonego z butem, którego ślad został zabezpieczony w domu L. i J. S..

Jako niewiarygodne należało natomiast odrzucić zeznania A. R. (1) i K. S. złożone na rozprawie, w których zaprzeczyli oni podawanym przez siebie okolicznościom odnośnie dokonania kradzieży przez A. D.. Podnoszona okoliczność, że zeznania te zostały na nich wymuszone została wykluczona w sposób nie budzący wątpliwości przez świadka **M. R.**, która podała, że świadkowie ci składali zeznania swobodnie i spontanicznie, w żaden sposób nie były one na nich wymuszane. Przy uwzględnieniu, że M. R. jest osobą obcą zarówno dla A. R. (1) jak i K. S., do tego kontakt z w/wym. miała ona wyłącznie na gruncie służbowym, to nie miała żadnego powodu aby wymuszać sama czy też pośrednio przez innych funkcjonariuszy zeznania na niekorzyść A. D., którego również nie znała osobiście, nie pozostawała z nim w żadnym konflikcie.

Odrzucając jako niewiarygodne zeznania **A. R. (1)** złożone na rozprawie Sąd miał na uwadze, że on i oskarżony są kolegami, funkcjonują w jednym środowisku, do tego świadek i jego rodzina są skonfliktowani z L. S., któremu mają za złe, że nie zaopiekował się matką (babcią świadka). A. R. (1) nie wspominał początkowo o żadnym konflikcie z oskarżonym, wręcz przeciwnie, z jego zeznań wynikało, że między nimi panowały dobre relacje, co potwierdza okoliczność, że świadek odwiedzał oskarżonego. Oskarżony też początkowo nie wskazywał na żaden konflikt ze świadkiem. Okoliczność odnośnie konfliktu w związku z pożyczonymi pieniędzmi świadek podniósł dopiero na rozprawie chcąc uzasadnić w ten sposób to, że wycofał się ze swoich zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym. W tym zakresie świadek nie mógł się zresztą zdecydować czy zeznania zostały na nim wymuszone, czy też celowo pomawiał on oskarżonego z uwagi na konflikt między nimi związany z pieniędzmi. Nie wskazał też racjonalnie dlaczego właściwie z uwagi na nie oddanie pieniędzy oskarżonemu miałby go pomawiać o włamanie do domu swojego wujka, skoro to on miał mieć dług u oskarżonego, a nie odwrotnie. Powyższe w ocenie Sądu prowadzi do wniosku, że A. R. (1) po tym jak dowiedziawszy się o włamaniu dokonanym przez A. D. złożył obciążające go zeznania, to następnie z uwagi na konflikt z wujkiem i znajomość z oskarżonym wycofał się z tego nie chcąc szkodzić koledze. Podobnie należało ocenić zeznania **K. S.**, który również jest kolegą oskarżonego. Początkowo w postępowaniu przygotowawczym spontanicznie wskazał on, że oskarżony przyznał mu się do włamania, a następnie na rozprawie temu zaprzeczył. Świadek nie potrafił jednak w ogóle logicznie wytłumaczyć zmiany przedstawianej przez siebie wersji wydarzeń.

Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania **L. i J. S.** albowiem były one spójne i konsekwentne. Nie byli oni świadkami włamania do ich domu, jak sami wskazali ich dom nie był ubezpieczony, zatem wersja, którą próbował przeforsować oskarżony czy świadek A. R. (1) składając zeznania na etapie postępowania sądowego odnośnie upozorowania włamania w celu uzyskania odszkodowania nie mogła się ostać.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **J. W., A. B., J. C.** albowiem były one logiczne i konsekwentne. Świadkowie ci jako osoby zupełnie obce dla oskarżonego nie mieli żadnego powodu aby go bezpodstawnie pomawiać, zwłaszcza że byli pouczeni o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Z zeznań świadka **O. P.** wynikało, że został on poproszony przez oskarżonego o wskazanie przed sądem, że w garażu oskarżonego nie było rzeczy pochodzących z kradzieży w domu przy ul. (...) w G.. Wobec powyższego zeznania te jawiły się jako całkowicie niewiarygodne, a wersja jaką przedstawił świadek była jedynie powieleniem tego co kazał mu powiedzieć oskarżony.

Zeznania **K. B. (2)**, **W. K.** niewiele wniosły do sprawy. W/wym. opisały okoliczności w jakich dowiedziały się o włamaniu do domu L. i J. S.. **K. B. (2)** podała, że jej syn **A. R. (2)** dowiedziawszy się o powyższym powiedział jej, że to właśnie oskarżonego podejrzewa o dokonanie tego włamania. Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania tych świadków. Osoby te nie znały oskarżonego, nie miały zatem powodów aby w jakikolwiek sposób zeznawać na jego niekorzyść.

Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować wiarygodność sporządzonych w sprawie opinii traseologicznej i osmologicznej. Zostały one sporządzone w sposób rzetelny, wnikliwy i fachowy przez osoby o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów i protokołów zgromadzonych w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Zdaniem Sądu na podstawie zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego została wykazana w sposób nie budzący wątpliwości.

Art. 292§1 kk penalizuje zachowanie osoby, która na podstawie towarzyszących okoliczności powinna i może przypuszczać, że dana rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, a pomimo to nabywa tą rzecz lub pomaga do jej zbycia albo przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia (paserstwo nieумыślne).

Sąd przyjął, iż zachowanie **A. D.** wyczerpało znamiona wskazanego powyżej przestępstwa ponieważ z materiałów dowodowych w postaci zeznań świadków **J. W.**, **A. B.**, **J. C.** oraz protokołu zatrzymania rzeczy, protokołu oględzin parasola, a nadto częściowo wyjaśnień oskarżonego wynikało, że w dniu 4 czerwca 2015 r. przyjął on od n/n mężczyzny parasol przeciwsłoneczny firmy (...) koloru biało-czerwonego z logo marki o wartości 1000 zł, a następnie przy ul. (...) zbył go **J. C.** za kwotę 400 zł, przy czym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego.

Art. 279 §1 kk penalizuje zachowanie osoby, która kradnie z włamaniem.

Sąd przyjął, iż zachowanie **A. D.** wyczerpało znamiona wskazanego powyżej przestępstwa ponieważ z materiałów dowodowych w postaci zeznań **A. R. (1)** złożonych w postępowaniu przygotowawczym, zeznań **K. S.** złożonych w postępowaniu przygotowawczym oraz pośrednio z zeznań **J. L. S.**, **K. B. (2)** oraz materiałów w postaci protokołów oględzin, protokołu przeszukania, opinii z zakresu badań traseologicznych, opinii z zakresu badań osmologicznych wynikało, że w okresie od 10 czerwca 2015 r. do 16 lipca 2015 r. w G. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu mieszkalnego, po uprzednim wybiciu szyby w oknie i wypchnięciu okna prowadzącego do kotłowni, a następnie wyważeniu tam okna prowadzącego do budynku mieszkalnego po czym zabrał w celu przywłaszczenia z pomieszczenia gospodarczego przedmioty opisane w wyroku na szkodę **L. S.**, przy czym odzyskano mienie o wartości 3.841 zł.

Przestępstwo z **art. 292§1 kk** zagrożone jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do dwóch lat. Natomiast przestępstwo z **art. 279§1 kk** zagrożone jest karą pozbawienia wolności od roku do lat dziesięciu.

Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego jego uprzednią karalność za przestępstwa przeciwko mieniu, zaś na jego korzyść Sąd potraktował jego stosunkowo młody wiek.

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że wobec oskarżonego za przypisany mu czyn z art. 292§1 kk należało orzec karę trzech miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przypisany mu czyn z art.

279§1 kk karę jednego roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności. Wymiar tych kar odpowiada zdaniem Sądu stopniowi społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego, który należy ocenić jako znaczny. W ocenie Sądu w odniesieniu do oskarżonego, który w przeszłości był karany za przestępstwa przeciwko mieniu tylko kara pozbawienia wolności ma szansę spełnić cele kary i jednocześnie rodzaj i wymiar tej kary nie przekracza stopnia jego winy, który należy uznać za znaczny. W przekonaniu tym utwierdza fakt, że przestępstw przypisanych mu w przedmiotowej sprawie dopuścił się on w okresie próby, na jaki zawieszono wobec niego karę pozbawienia wolności w sprawie II K 223/12, co świadczy o tym, że czyny których dopuścił się on w przedmiotowej sprawie nie miały charakteru wyjątkowego i stanowią one wyraz tendencji oskarżonego do lekceważenia obowiązującego porządku prawnego. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie kary najsurowszego rodzaju czyli kary pozbawienia wolności. Najwyraźniej bowiem wymierzane wobec niego w przeszłości kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie wpłynęły na zmianę jego postawy i okazały się niewystarczającą przestrogą by osiągnąć prewencyjne cele kary i zapobiec jego powrotowi do przestępstwa. W ocenie Sądu kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego zdają się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym i 2-gim sentencji wyroku.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w miejsce kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu A. S. wymierzył mu karę łączną 1 roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności (pkt 3 wyroku). Sąd był władny orzec wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze od 1 roku i jednego miesiąca do jednego roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności i mając na uwadze przesłanki jakimi należy kierować się przy orzekaniu kary łącznej postanowił ukształtować tę karę w stosunku do oskarżonego przy zastosowaniu zasady absorpcji.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu sąd orzekł na podstawie §17 pkt 2 ppkt 3 w zw. z § 4 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz 1801), gdyż nie zostały one opłacone w żadnej części.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd w punkcie piątym wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił także go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że oskarżony nie osiąga regularnych dochodów.